

Fotografi og Bok rom

Fotografi kan handle om å ta eierskap til det rundt seg. Det å virkelig se. Å bevare. Å fremheve. Prosjektene i fjøset i Vang startet på en slik måte. Jeg ble opptatt av det tomme rommet. Av alt som hadde vært. At denne tomheten pekte på så mye. Nedlagte gårdsbruk. Endringer i samfunnet. Tradisjoner i Vang og Valdres. En måte å leve på. Og hvordan vi har vært knyttet til dyra, og til naturen. Og fortsatt er det. Fjøset ble for meg et symbol på alle disse, den gangen 34.000, nedlagte gårdsbrukene.

Men rommet var også interessant i seg selv. Med søylene som strakk seg til værs, og de nakne betongflatene som ga en enorm akustikk. Å forandre rommet handlet også om å kunne se sine egne omgivelser med nye øyne.

Å gjøre fjøset hvitt var som å forevige det som har vært. Alle kriker og kroker, og sprekker i betongen ble plutselig på en måte forseglet. Samtidig var ikke lenger rommet bare noe som representerte fortid, men det fikk en ny funksjon. Det fikk nytt liv.

Installasjonen *Bok rom* var et samarbeid med 6. klasse v/Vang barne- og ungdomsskule, støttet av Den kulturelle skolesekken (DKS). Sakte men sikkert endret vi rommet, og slik også lyset, akustikken, luktene og hele opplevelsen av å være der. Av å være *inne* i noe.